2025/1169

10.6.2025

DECIZIA (UE) 2025/1169 A CONSILIULUI

din 5 iunie 2025

privind poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii Europene în cadrul Comitetului părților la Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, cu ocazia celei de a 18-a reuniuni, referitoare la recomandări și concluzii adresate anumitor state părți privind punerea în aplicare a respectivei convenții, în ceea ce privește aspectele legate de instituțiile și de administrația publică a Uniunii

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 336, coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

(1) Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (denumită în continuare „convenția") a fost încheiată de Uniune prin Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului ([1]) în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia și prin Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului ([2]) în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea, în măsura în care astfel de aspecte intră în sfera de competență exclusivă a Uniunii, și a intrat în vigoare, pentru Uniune, la 1 octombrie 2023.

(2) În temeiul articolului 66 alineatul (1) din convenție, Grupul de experți în intervenția contra violenței împotriva femeilor și a violenței domestice (GREVIO) urmează să monitorizeze punerea în aplicare a convenției de către părțile la convenție (denumite în continuare „părțile"). În conformitate cu articolul 68 alineatul (11) din convenție, GREVIO urmează să își adopte raportul și concluziile privind măsurile luate de partea în cauză pentru punerea în aplicare a dispozițiilor convenției.

(3) Comitetul părților (denumit în continuare „comitetul") poate adopta recomandări adresate părții în cauză, în conformitate cu articolul 68 alineatul (12) din convenție, pe baza raportului și a concluziilor GREVIO. Aceste recomandări fac distincție între măsurile care urmează să fie luate cât mai curând posibil, cu obligația de a-i prezenta comitetului un raport în termen de trei ani, și măsurile care, deși considerate importante, nu impun același grad de urgență. La sfârșitul perioadei de trei ani, partea în cauză urmează să raporteze comitetului cu privire la măsurile luate, în 10 domenii specifice ale convenției. Pe baza respectivului raport și a oricăror informații suplimentare, comitetul urmează să adopte concluzii privind modul în care s-a dat curs recomandărilor respective, elaborate de secretariatul comitetului.

(4) În temeiul articolului 68 alineatul (3) din convenție, procedurile de evaluare care sunt realizate după procedura de evaluare de referință a GREVIO se împart în runde (denumite în continuare „runde de evaluare tematică"). Prima rundă de evaluare tematică este intitulată „Consolidarea încrederii prin sprijin, protecție și justiție" și vizează 20 de articole ale convenției, respectiv articolele 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 și 56. Cu ocazia celei de a 17-a reuniuni din 17 decembrie 2024, comitetul a adoptat o decizie privind recomandările ce urmează să fie adoptate de comitet pe baza rapoartelor GREVIO adoptate în cadrul primei runde de evaluare tematică conținute în documentul IC-CP(2024)10 rev.

(5) În cadrul celei de a 18-a reuniuni a sale din perioada 5-6 iunie 2025, comitetul urmează să adopte opt proiecte de recomandări pe baza primei runde de evaluări tematice și două proiecte de concluzii privind punerea în aplicare a convenției de către 10 dintre părți (denumite în continuare „proiecte de recomandări" și, respectiv, „proiecte de concluzii" și, împreună, „actele avute în vedere"):

— recomandări adresate Albaniei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)2-prov;

([1]) Decizia (UE) 2023/1075 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește instituțiile Uniunii și administrația publică a acesteia (JO L 143 I, 2.6.2023, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj).

([2]) Decizia (UE) 2023/1076 a Consiliului din 1 iunie 2023 privind încheierea, în numele Uniunii Europene, a Convenției Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, în ceea ce privește aspectele legate de cooperarea judiciară în materie penală și în ceea ce privește azilul și nereturnarea (JO L 143 I, 2.6.2023 p. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj).

— recomandări adresate Austriei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)3-prov;

— recomandări adresate Danemarcei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)4-prov;

— recomandări adresate Finlandei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)5-prov;

— recomandări adresate Principatului Monaco privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)6-prov;

— recomandări adresate Muntenegrului privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)7-prov;

— recomandări adresate Spaniei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)8-prov;

— recomandări adresate Suediei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)9-prov;

— concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la San Marino adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul IC-CP(2025)10-prov; și

— concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Slovenia adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul IC-CP(2025)11-prov.

(6) Uniunea are competența exclusivă de a accepta obligațiile prevăzute în convenție cu privire la propriile sale instituții și la propria administrație publică, în domeniul de aplicare al articolului 336 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. La punctul 305 din Avizul 1/19 din 6 octombrie 2021, Convenția de la Istanbul ([3]), Curtea de Justiție a Uniunii Europene a confirmat că o mare parte din obligațiile Convenției privind adoptarea de măsuri preventive și de protecție sunt, în esență, obligatorii pentru Uniune în ceea ce privește personalul din administrația sa și în ceea ce privește membrii publicului care vizitează sediile și clădirile instituțiilor, ale agențiilor și ale organelor sale. În plus, la punctul 307 din același aviz, Curtea a statuat că Uniunea nu ar trebui să se limiteze la stabilirea unor cerințe minime sau a unor măsuri de sprijin, ci ar trebui să se asigure ea însăși că respectivele obligații sunt îndeplinite integral. În același timp, amploarea obligațiilor Uniunii ar trebui interpretată ținând seama de natura și competențele sale specifice. În special, întrucât administrația publică a Uniunii nu dispune de competențe de asigurare a respectării legii, recomandările referitoare la chestiuni legate de asigurarea respectării legii, cum ar fi emiterea de ordine de interdicție de urgență, ar trebui interpretate ca impunând Uniunii să asigure garantarea siguranței victimelor în limitele competențelor sale, de exemplu prin refuzarea accesului presupușilor autori în clădirile instituțiilor.

(7) Actele avute în vedere se referă la punerea în aplicare a dispozițiilor convenției care se aplică Uniunii în ceea ce privește propriile sale instituții și propria sa administrație publică. Prin urmare, este oportun să se stabilească poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul comitetului în ceea ce privește aspectele legate de instituțiile și administrația publică a Uniunii, întrucât actele avute în vedere au vocația de a influența în mod decisiv conținutul dreptului Uniunii, în sensul că ar putea avea un efect asupra interpretării viitoare a dispozițiilor relevante ale convenției.

(8) În ceea ce privește Albania, proiectele de recomandări includ necesitatea: de a se asigura că politicilor și măsurilor relevante de prevenire și combatere a tuturor formelor de violență împotriva femeilor le este oferită finanțare suficientă și durabilă, inclusiv prin proceduri transparente menite să asigure finanțarea organizațiilor pentru drepturile femeilor (articolul 8 din convenție); de a promova campanii sau programe de creștere a gradului de conștientizare și de a evalua periodic impactul acestora (articolul 12 din convenție); de a lua măsuri pentru a consolida eficacitatea formării, inclusiv având în vedere rotația personalului (articolul 15 din convenție); de a extinde programele existente privind autorii și de a introduce programe care să vizeze în mod specific autorii actelor de violență sexuală (articolul 16 din convenție); de a crește finanțarea și numărul de servicii disponibile pentru femeile victime, în special pentru femeile cu nevoi speciale (articolul 20 din convenție); de a asigura accesul victimelor la servicii medicale cuprinzătoare (articolul 20 din convenție); de a asigura finanțarea liniilor de asistență telefonică (articolul 22 din convenție); de a se asigura că victimele actelor de violență sexuală au acces gratuit la examinări medico-legale (articolul 25 din convenție); de a lua măsuri pentru a îmbunătăți raportarea actelor de violență de către femeile victime și de a asigura un răspuns centrat pe victime și care să țină seama de dimensiunea de gen în astfel de cazuri (articolele 49 și 50 din convenție); de a se asigura că se aplică proceduri de evaluare și de gestionare a riscurilor în cazurile referitoare la toate formele de violență reglementate de convenție (articolul 51 din

([3]) Avizul Curții de Justiție 1/19 din 6 octombrie 2021, Convenția de la Istanbul, ECLI:EU:C:2021:832.

convenție); de a utiliza mai bine ordinele de interdicție de urgență (articolul 52 din convenție); de a se asigura că ordinele de protecție sunt disponibile și accesibile tuturor victimelor (articolul 53 din convenție); și de a evalua punerea în aplicare a măsurilor de protecție și de a se asigura că acestea sunt în concordanță cu convenția (articolul 56 din convenție). Întrucât respectivele proiecte de recomandări sunt în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestora.

(9) În ceea ce privește Austria, proiectele de recomandări includ necesitatea: de a elabora un plan de acțiune/document de politică strategică cuprinzător pe termen lung privind toate formele de violență reglementate de convenție (articolul 7 din convenție); de a colecta date dezagregate privind numărul de femei și fete care contactează serviciile sociale pentru a fi ajutate în legătură cu experiențele de violență pe care le-au trăit (articolul 11 din convenție); de a informa victimele cu privire la serviciile de sprijin disponibile (articolul 12 din convenție); de a monitoriza modul în care materialele didactice abordează aspecte legate de violența domestică și violența împotriva femeilor (articolul 14 din convenție); de a asigura formarea personalului în ceea ce privește serviciile generale de sprijin (articolul 15 din convenție); de a se asigura că victimele au acces la soluții locative durabile și la prețuri accesibile și de a garanta emiterea de rapoarte medico-legale care să documenteze vătămările suferite (articolul 20 din convenție); de a se asigura că sunt disponibile locuri în adăposturi (articolul 22 din convenție); de a înființa noi centre de asistență în caz de violență sexuală în întreaga țară, cu profesioniști calificați care să ofere sprijin și îndrumări în conformitate cu convenția și, până când aceste noi centre vor fi înființate, să se asigure că serviciile medicale existente oferă sprijin adecvat victimelor (articolul 25 din convenție); de a se asigura că sancțiunile sunt proporționale cu gravitatea infracțiunii în toate cazurile care presupun forme de violență împotriva femeilor reglementate de convenție (articolele 49 și 50 din convenție); și că se utilizează ordine de protecție, precum și de a evita existența unor întreruperi în ceea ce privește protecția victimelor între ordinele de interdicție și ordinele de protecție (articolele 52 și 53 din convenție). Întrucât respectivele proiecte de recomandări sunt în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestora.

(10) În ceea ce privește Danemarca, proiectele de recomandări includ necesitatea: de a se asigura că dimensiunea de gen a tuturor formelor de violență împotriva femeilor și de violență domestică beneficiază de atenția politică necesară (articolul 7 din convenție); de a continua eforturile de integrare a dimensiunii de gen în buget (articolul 8 din convenție); de a garanta confidențialitatea în procesul de colectare a datelor (articolul 11 din convenție); de a acorda prioritate unei abordări care să țină seama de dimensiunea de gen în inițiativele preventive (articolul 12 din convenție); de a maximiza impactul eforturilor de formare prin valorificarea expertizei organizațiilor pentru drepturile femeilor (articolul 15 din convenție); de a crea structuri instituționalizate de cooperare pentru a asigura o cooperare eficace între diferitele agenții (articolul 18 din convenție); de a asigura accesul victimelor la consiliere psihologică pe termen lung (articolele 22 și 25 din convenție); de a crește gradului de conștientizare în rândul profesioniștilor din domeniul justiției penale cu privire la noua legislație în materie penală (articolele 49 și 50 din convenție); de a se asigura faptul că evaluarea riscurilor este efectuată în coordonare cu actorii relevanți (articolul 51 din convenție); de a spori utilizarea ordinelor de interdicție de urgență și a ordinelor de protecție în sprijinul victimelor (articolele 52 și 53 din convenție); și de a asigura punerea în aplicare corespunzătoare a măsurilor de protecție a victimelor în cadrul anchetelor și al procedurilor judiciare (articolul 56 din convenție). Întrucât respectivele proiecte de recomandări sunt în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestora.

(11) În ceea ce privește Finlanda, proiectele de recomandări includ necesitatea: de a elabora o strategie națională pe termen lung care să asigure o abordare cuprinzătoare și coordonată (articolul 7 din convenție); de a asigura mecanisme de finanțare durabilă pentru organizațiile neguvernamentale care oferă sprijin specializat victimelor (articolul 8 din convenție); de a stabili categorii de date standardizate și de a armoniza sistemele de colectare a datelor (articolul 11 din convenție); de a desfășura periodic campanii de creștere a gradului de conștientizare (articolul 12 din convenție); de a evalua activitățile de formare și de a valorifica expertiza organizațiilor pentru drepturile femeilor (articolul 15 din convenție); de a institui programe destinate autorilor de acte de violență domestică (articolul 16 din convenție); de a institui structuri instituționalizate de coordonare între diferitele agenții (articolul 18 din convenție); de a institui servicii de sprijin pentru a facilita sprijinirea procesului de recuperare a victimelor în urma actelor de violență și a redobândirii autonomiei lor (articolul 20 din convenție); de a asigura disponibilitatea acestor servicii de sprijin (articolul 22 din convenție); de a asigura distribuția geografică a centrelor de primire în regim de urgență în caz de viol pentru a garanta că toate victimele violenței sexuale primesc sprijin (articolul 25 din convenție); de a asigura anchetarea în timp util și colectarea proactivă de probe în afară de declarațiile victimelor pentru a permite urmărirea penală eficace a cazurilor de violență împotriva femeilor (articolele 49 și 50 din convenție); de a lua măsuri pentru a institui un mecanism standardizat de evaluare a riscurilor aplicat în mod sistematic (articolul 51 din convenție); și de a intensifica utilizarea ordinelor de interdicție de urgență și de a consolida utilizarea ordinelor de restricție și a celor de protecție (articolul 52 și 53 din convenție). Întrucât respectivele proiecte de recomandări sunt în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestora.

(12) În ceea ce privește Monaco, proiectele de recomandări includ necesitatea: de a elabora o strategie pe termen lung și cu caracter general, menită să asigure o abordare politică coordonată și cuprinzătoare (articolul 7 din convenție); de a continua să dezvolte colectarea de date privind toate formele de violență împotriva femeilor care intră sub incidența convenției (articolul 11 din convenție); de a extinde măsurile de prevenire a violenței domestice pentru a include și alte forme de violență reglementate de convenție (articolul 12 din convenție); de a elabora materiale didactice privind violența împotriva femeilor (articolul 14 din Convenție); de a institui programe destinate autorilor actelor de violență (articolul 16 din convenție); de a institui o linie telefonică de asistență pentru femeile victime ale violenței (articolul 22 din convenție); de a înființa un centru de primire în regim de urgență în caz de viol și de asistență în caz de violență sexuală, astfel încât victimele să aibă acces la consiliere și sprijin psihologic (articolul 25 din convenție); de a asigura faptul că profesioniștii implicați în procedurile penale au suficientă expertiză și beneficiază de formare care să țină seama de dimensiunea de gen (articolele 49 și 50 din convenție); de a standardiza practica evaluării coordonate a riscurilor pentru serviciile relevante cu privire la toate formele de violență reglementate de convenție (articolul 51 din convenție); și de a se asigura că drepturile și interesele victimelor sunt protejate în cursul anchetelor și al procedurilor judiciare (articolul 56 din convenție). Întrucât respectivele proiecte de recomandări sunt în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestora.

(13) În ceea ce privește Muntenegru, proiectele de recomandări includ necesitatea: de a asigura resurse umane și financiare adecvate pentru politicile, măsurile și legislația care vizează prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor, precum și de a asigura finanțarea durabilă a organizațiilor neguvernamentale (articolul 8 din convenție); de a asigura colectarea și dezagregarea datelor de către toate părțile interesate relevante (articolul 11 din convenție); de a intensifica eforturile de punere în aplicare a unor măsuri preventive periodice, de desfășurare a unor campanii de creștere a gradului de conștientizare și de evidențiere a riscului crescut de violență cu care se confruntă victimele discriminării intersecționale (articolul 12 din convenție); de a intensifica eforturile de combatere a stereotipurilor și a prejudecăților față de femei în domeniul educației formale, al culturii și al massmediei (articolul 14 din convenție); de a asigura formarea tuturor profesioniștilor care intră în contact cu victimele pe teme legate de violența împotriva femeilor (articolul 15 din convenție); de a institui și a extinde programele destinate autorilor actelor de violență domestică și violență sexuală (articolul 16 din convenție); de a spori eforturile de stimulare a cooperării dintre agenții (articolul 18 din convenție); de a se asigura că furnizorii de servicii medicale le acordă prioritate femeilor care sunt victime ale violenței de gen și ale violenței domestice și că le respectă viața privată (articolul 20 din convenție); de a crește disponibilitatea serviciilor specializate de sprijinire și de consiliere a victimelor (articolul 22 din convenție); de a înființa în întreaga țară centre de primire în regim de urgență în caz de viol și/sau de asistență în caz de violență sexuală pentru a oferi sprijin și pentru a îndruma victimele către servicii de sprijin psihologic (articolul 25 din convenție); de a preveni interogarea repetată a femeilor care sunt victime ale violenței de gen (articolele 49 și 50 din convenție); de a se asigura că se efectuează sistematic evaluări ale riscurilor în cazurile de violență domestică (articolul 51 din convenție); de a se asigura că sunt disponibile ordine de interdicție de urgență și că respectarea ordinelor de protecție este monitorizată în mod eficace (articolele 52 și 53 din convenție); și de a asigura utilizarea efectivă a măsurilor de protecție existente și de a introduce măsuri de protecție suplimentare în concordanță cu convenția (articolul 56 din convenție). Întrucât respectivele proiecte de recomandări sunt în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestora.

(14) În ceea ce privește Spania, proiectele de recomandări includ necesitatea: de a implica organizațiile neguvernamentale în procesul de elaborare a politicilor și în evaluarea politicilor și a măsurilor (articolul 7 din convenție); de a se asigura că datele colectate sunt dezagregate (articolul 11 din convenție); de a educa copiii în legătură cu rolul central al consimțământului în relațiile sexuale (articolul 14 din convenție); de a intensifica formarea tuturor profesioniștilor relevanți care vin în contact cu victimele și autorii actelor de violență împotriva femeilor (articolul 15 din convenție); de a îmbunătăți alinierea la convenție a programelor ce vizează autorii actelor de violență (articolul 16 din convenție); de a institui mecanisme de cooperare între agenții (articolul 18 din convenție); de a se asigura că victimele violenței sexuale au acces gratuit la servicii de sprijin (articolul 25 din convenție); de a aborda factorii care împiedică victimele să raporteze actele de violență și factorii care conduc la victimizare secundară (articolele 49 și 50 din convenție); și de a se asigura că autoritățile competente au acces la ordine de interdicție de urgență în conformitate cu convenția și de a lua măsuri pentru a aborda în mod corespunzător încălcările ordinelor de protecție (articolele 52 și 53 din convenție). Întrucât respectivele proiecte de recomandări sunt în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestora.

(15) În ceea ce privește Suedia, proiectele de recomandări includ necesitatea: de a se ține cont de nevoile victimelor expuse discriminării intersecționale în cadrul politicilor privind violența împotriva femeilor și de a evalua strategiile pentru a le măsura impactul (articolul 7 din convenție); de a asigura niveluri sustenabile de finanțare a organizațiilor pentru drepturile femeilor care gestionează servicii specializate de sprijin (articolul 8 din convenție); de a asigura măsuri de prevenire mai ample pentru toate formele de violență împotriva femeilor (articolul 12 din convenție); de a se asigura că subiectele și principiile enumerate la articolul 14 din convenție sunt predate în practică (articolul 14 din convenție); de a introduce formare sistematică în legătură cu toate formele de violență reglementate de convenție pentru profesioniștii relevanți (articolul 15 din convenție); de a elabora standarde minime pentru programele

destinate autorilor actelor de violență, în concordanță cu convenția, și de a asigura evaluarea acestora (articolul 16 din convenție); de a adopta mecanisme de coordonare și cooperare între diferitele agenții (articolul 18 din convenție); de a asigura accesul victimelor la servicii medicale fără discriminare (articolul 20 din convenție); de a asigura accesul la adăposturi pentru toate victimele (articolul 22 din convenție); de a asigura în întreaga țară un număr suficient de centre de primire în regim de urgență în caz de viol și/sau de violență sexuală (articolul 25 din convenție); de a lua măsuri pentru a încuraja femeile expuse riscului de discriminare intersecțională să raporteze actele de violență (articolele 49 și 50 din convenție); de a se asigura că se efectuează în mod sistematic și coordonat evaluări ale riscurilor pentru victime și copiii acestora (articolul 51 din convenție); și de a lua măsuri pentru a se asigura că ordinele de interdicție de urgență, ordinele de restricție și ordinele de protecție („ordine de interzicere a contactului privind locuința comună") sunt emise rapid, cu efect imediat, și că respectivele ordine fac obiectul unei monitorizări eficace (articolele 52 și 53 din convenție). Întrucât respectivele proiecte de recomandări sunt în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestora.

(16) În ceea ce privește San Marino, proiectele de concluzii includ necesitatea de a se asigura că organismul național de coordonare colaborează cu organizațiile societății civile (articolul 10 din convenție) pentru a efectua periodic investigații privind victimizarea și a promova activități de cercetare (articolul 11 din convenție). Întrucât respectivele proiecte de concluzii sunt în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestora.

(17) În ceea ce privește Slovenia, proiectele de concluzii includ necesitatea: ca rolul de organism de coordonare să fie atribuit unor entități pe deplin instituționalizate și de a asigura resursele umane și financiare necesare (articolul 10 din convenție); de a asigura colectarea cuprinzătoare de date privind toate formele de violență în temeiul convenției (articolul 11 din convenție); și de a lua măsuri pentru a încuraja raportarea tuturor formelor de violență împotriva femeilor (articolele 49 și 50 din convenție). Întrucât respectivele proiecte de concluzii sunt în concordanță cu politicile și obiectivele Uniunii și nu ridică nicio problemă cu privire la dreptul Uniunii, poziția Uniunii ar trebui să fie aceea de a nu se opune adoptării acestora,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul Comitetului părților, instituit în temeiul articolului 67 din Convenția Consiliului Europei privind prevenirea și combaterea violenței împotriva femeilor și a violenței domestice, cu ocazia celei de a 18-a reuniuni, este de a nu se opune adoptării următoarelor acte:

1. recomandări adresate Albaniei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)2-prov;

2. recomandări adresate Austriei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)3-prov;

3. recomandări adresate Danemarcei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)4-prov;

4. recomandări adresate Finlandei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)5-prov;

5. recomandări adresate Principatului Monaco privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)6-prov;

6. recomandări adresate Muntenegrului privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)7-prov;

7. recomandări adresate Spaniei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)8-prov;

8. recomandări adresate Suediei privind îmbunătățirea încrederii prin acordarea de sprijin, protecție și justiție pe baza Convenției de la Istanbul, conținute în documentul IC-CP(2025)9-prov;

9. concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la San Marino adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul IC-CP(2025)10-prov; și

10. concluzii privind punerea în aplicare a recomandărilor cu privire la Slovenia adoptate de Comitetul părților, conținute în documentul IC-CP(2025)11-prov.

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Luxemburg, 5 iunie 2025.

Pentru Consiliu

Președintele

D. KLIMCZAK